

ת"פ 43978/02/21 - מדינת ישראל, יחידת תביעות שלוחת רחובות נגד נתנאל בלקר

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 43978-02-21 מדינת ישראל נ' בלקר
בפני כבוד השופטת זהר דיבון סגל
בעניין: מדינת ישראל
המאשימה יחידת תביעות שלוחת רחובות
באמצעות עו"ד הדר פרשר ועו"ד ים קולן
נגד
הנאשם נתנאל בלקר באמצעות עו"ד שירן ברגמן

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בהתאם להסדר טיעון דיוני בכתב אישום מתוקן בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים המסוכנים או הפקודה) ובהחזקת כלים להכנת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 10 לפקודת הסמים המסוכנים.
 2. הסדר הטיעון הדיוני לא כלל הסכמה לעניין העונש, אך בשלב הצגת ההסדר ביקשו הצדדים כי שירות המבחן יגיש תסקיר בעניינו של הנאשם אשר יבחן את נסיבות ביצוע העבירות ואת נסיבותיו האישיות של הנאשם ויעביר המלצותיו לבית המשפט.
 3. לאחר שהתקיים דיון מחוץ לפרוטוקול בהסכמת הצדדים ונשמעו הערות בית המשפט, לפיהן ספק אם יש צורך במעורבות של שירות המבחן, הצהירה המאשימה כי בכוונתה לעתור לעונש של מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, בעוד בא כוח הנאשם ביקש להיערך לטיעונים לעונש. בהתאם לכך, ומבלי שהדבר יעיד על תוצאות ההליך ועל מנת שבפני בית המשפט תונח התמונה המלאה, התבקש הממונה לחוות דעתו בדבר התאמתו של הנאשם לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.
 4. ביום 2.5.2022 נשמעו טיעונים לעונש, כל צד טען כראות עיניו.
- כתב האישום המתוקן
5. ביום 6.10.2019 בשעה 07:00 לערך נערך חיפוש בבית הנאשם בהתאם לצו שיפוטי. במהלך החיפוש

נתפסו סמים השייכים לנאשם במקומות שונים, כמפורט להלן:

- א. בחצר הבית, בתוך קסדת אופנוע, נתפס סם מסוג קנאביס במשקל 100 גרם נטו.
- ב. בחצר הבית, מתחת לשולחן הנמצא משמאל לדלת, מסוג קנאביס 553.10 גרם נטו.
- ג. על מדף במטבח הבית, נתפסו 2 משקלים דיגיטליים.

טיעוני הצדדים לעונש

6. המאשימה בטיעוניה עמדה על הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם ובהם ההגנה על שלמות גופו, בטחונו ובריאותו של הציבור, ובפרט כאשר נגע הסמים הפך להיות מחולל פשיעה. המאשימה סקרה את נסיבות ביצוע העבירה, הפנתה לסוג הסמים, הכמות שנתפסה, וביקשה לראות חומרה יתירה בכך שהסמים הוחזקו בשני מקומות שונים לצד משקלים אלקטרוניים. מכאן, עתרה המאשימה לקביעת מתחם עונש שנע בין 6-18 חודשים לצד ענישה נלווית ותמכה עמדה זו, בפסיקה. עוד בטיעוניה הפנתה המאשימה לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, גילו של הנאשם, העדר עבר פלילי והחיסכון בזמן שיפוטי.

מטעמים אלו, כך לדברי המאשימה, ראוי להשית על הנאשם 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופסילה על תנאי.

7. בא כוח הנאשם טען כי המתחם לו עותרת המאשימה מחמיר יתר על המידה ואינו הולם את נסיבות המקרה ואף לא את מדיניות הענישה הנהוגה. בטיעונו הפנה לכך שמדובר בהחזקת סם מסוג קנבוס שרף החומרה שלו נמוך באופן יחסי, הסם לא חולק למנות, לא נתפסו שקיות חלוקה ולא כסף מזומן. מכאן, עתר לקביעת מתחם עונש שהגבול התחתון שלו מתחיל במאסר מותנה, ותמך עמדתו זו, בפסיקה.

יתר טיעוני בא כוח הנאשם התמקדו בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המצדיקות לטעמו קביעת העונש בתחתית המתחם. בין אלו מנה את גילו של הנאשם, העדר עבר פלילי, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות ובפרט היותו של הנאשם המפרנס העיקרי והפגיעה הצפויה בו ובמשפחתו ככל שישלח לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות ולו הקצר ביותר.

מטעמים אלו, כך לדברי בא כוח הנאשם ראוי להשית על הנאשם ענישה צופה פני עתיד.

8. הנאשם בדברו האחרון אמר את הדברים הבאים: "אם היום אני הולך לעבודות שירות לא רק אני קורס כלכלית אלא גם אחי ואחותי. אני זה שהולך בלילה להביא את הסחורה, אני זה שפותח את החנות ונמצא בה, החנות פועלת משבע בבוקר ועד שמונה בערב. החנות הזו קיימת 30 שנה, פשוט קנינו אותה מבעל העסק. אחותי בת 40 ומשהו עורכת דין, ואחי נהג משאית גם בן 40 ומשהו".

דיון והכרעה

עמוד 2

9. הצדדים כאמור, חלוקים באשר לגבולות מתחם העונש ההולם, ובמיוחד באשר לגבול התחתון של המתחם. המאשימה סבורה כי המתחם נע בין 6-12 חודשים לצד ענישה נלווית בעוד ההגנה סבורה כי הגבול התחתון של המתחם צריך להתחיל במאסר מותנה. לצד זאת, הצדדים מסכימים כי יש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם שייקבע. אקדים תוצאה להנמקה ואומר כי, במחלוקת שנתגלעה בין הצדדים, מצאתי להעדיף את עמדת בא כוח הנאשם. אנמק.

10. כידוע, מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנקבעו כתוצאה מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

11. הנאשם במעשיו פגע בערכים החברתיים המוגנים ובהם הגנה על בריאותו ושלומו הפיזי של הציבור מפני הנזקים הנגרמים כתוצאה משימוש בסמים, השפעתם הממכרת וההרסנית וכן מפני נזקים עקיפים הנגרמים כתוצאה מהעבריינות הנלווית לשימוש סמים, ובכלל זה ההגנה על הביטחון האישי ורכוש הציבור.

12. עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים היא נגזרת של סוג הסם, הכמות ויתר נסיבות ההחזקה. ומבלי להקל ראש, לא מדובר בעבירה הנמצאת על הצד הגבוה של מנעד החומרה. הנאשם החזיק בסם מסוכן מסוג קנאביס בשני מקומות שונים. גם מבלי להרחיב הדיבור בנוגע למחלוקת שנפלה בין הפוסקים בבית המשפט העליון, הרי יש להבחין בין סם מסוכן מסוג הרואין או קוקאין לבין סם מסוכן מסוג קנאביס, כאשר הראשונים נחשבים לסמים קשים במיוחד לנוכח ההשפעות על גוף האדם וכן לנוכח פוטנציאל ההתמכרות.

13. באותו עניין, ראוי להזכיר כי בהתאם למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות של שימוש בסם מסוכן מסוג קנאביס, בעבר היו מוטלים עונשי מאסר צופי פני עתיד, אך כיום עבירה זו הוגדרה כמנהלית ובגינה נקבעו קנסות מדורגים. דומה כי בכך גילה המחוקק דעתו באשר לרף החומרה והסיכון הנשקף כתוצאה משימוש בסם זה. קביעה זו של המחוקק יש בה כדי להשפיע גם על תיקים עומדים ותלויים, ועל אף שטרם גובשו הנחיות מפורטות בעניין זה, נמסר לבית המשפט לא אחת כי התביעה עומלת על הכנתו.

14. נכון הדבר, מדיניות האכיפה והענישה המקלה אשר ננקטת בשנים אחרונות כלפי המשתמשים בסמים מסוג קנאביס, אינה חלה על מי שמגדל לשם הפצה או סוחר בסמים מסוג זה. ומדיניות הענישה הנוהגת כלפי העוסקים בשלבי הייצור או ההספקה של הסמים, נותרה ועודנה ממשית ומרתיעה. ראו: ע"פ 2596/18 זנזורי נ' מדינת ישראל (12.8.2018); ע"פ 5807/17 דרחי נ' מדינת ישראל (18.6.2018); רע"פ 174/21 סויסה נ' מדינת ישראל (25.2.2021) וכן ע"פ 6299/20 חן נ' מדינת ישראל (4.2.2021). אך גם כאן מתחייבת הבחנה בין רמות החומרה בין סוגי העבירות השונות ובנסיבות ביצוען. לא דין מחזיק בסם מסוכן שלא לצריכה עצמית כדינו של מספק או סוחר בסמים ולא כדינו של מגדל הסמים.

15. באשר לאופן החזקת הסמים. הנאשם החזיק את הסם באופן בלעדי, ולא עם אחרים כחלק מתוכנית עבריינית. הסמים הוחזקו בשני מקומות שונים הנמצאים בחזקתו הישירה, באופן ששימושו ובביתו, במקום גלוי

ונראה לעין. כמות הסמים אמנם אינה מבוטלת אך היא אינה מהגדולות שידענו במחוזותינו. עוד יש לתת את הדעת לכך שהסם לא חולק למנות, לא נתפסו שקיות חלוקה או כסף מזומן, אך נתפסו משקלים דיגיטליים, וגם לא יוחסה לנאשם עבירה נוספת כגון הספקה או סחר בסמים, כפי שקורה לא אחת בתיקים מסוג זה. יש באלו למתן במעט את הנסיבות.

16. ולאחר שדנו במקרה הקונקרטי, תוצג פסיקה שיש בה ללמד על מדיניות הענישה הנהוגה וזאת ככלי עזר ושיקול בקביעת מתחם העונש הראוי. עיון בפסיקה מלמד כי בעבירות של החזקת סמים מסוג קנאביס במשקל של עשרות גרמים עד מאות בודדות שלא לצריכה עצמית, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד מאסר לתקופה של 8-12 חודשים לצד רכיבי ענישה נוספים. בהקשר זה אפנה לפסקי הדין הבאים, חלקם הוצגו על ידי ההגנה: רע"פ 2590/10 שגיא נ' מדינת ישראל (8.4.2010); ע"פ ג (ת"א) 20903-09-19 ברבי נ' מדינת ישראל (11.12.2019); ע"פ (מרכז) 44117-05-16 מדהלה נ' מדינת ישראל (11.12.2016); ת.פ. 42107-06-20 מדינת ישראל נ' מגבורה (9.5.2022); ת.פ. 33265-09-20 מדינת ישראל נ' שמואלי (22.12.2021); ת.פ. (ת"א) 13643-06-20 מדינת ישראל נ' אסף דרעי (13.10.2021) - הוצג על ידי ההגנה; ת"פ 24763-04-21 מדינת ישראל נ' מולה (12.12.2021) - הוצג על ידי ההגנה; ת"פ 37960-03-21 מדינת ישראל נ' כהן (13.10.2021) - הוצג על ידי ההגנה; ת"פ 72369-06-20 מדינת ישראל נ' טרי (13.10.2021); ת"פ 46913-07-18 מדינת ישראל נ' מקסימוב (10.8.2020); ת"פ 21678-03-18 מדינת ישראל נ' בוסטינוב (20.6.2020); ת"פ 53684-05-17 מדינת ישראל נ' בלטרמן (4.5.2020); ת"פ (י-ם) 60525-06-18 מדינת ישראל נ' אביב כהן (2.1.2020); ת"פ 39357-02-19 מדינת ישראל נ' בוקובזה (31.12.2019); ת"פ 61688-02-18 מדינת ישראל נ' פיקדו (25.9.2019); ת"פ 53788-02-16 מדינת ישראל נגד עמית קלוורי (16.7.2018); ת.פ. 21678-03-16 מדינת ישראל נ' גוסטינוב (24.6.2020); ת.פ. 39274-04-15 מדינת ישראל נ' אוזן (14.4.2019); ת"פ 26918-01-17 מדינת ישראל נגד כדורי (21.1.2018) - כאן גם בוטלה ההרשעה; ת"פ (קריות) 20685-11-16 מדינת ישראל נ' לאופר (24.6.2018); ת"פ (קרית גת) 60677-02-16 מדינת ישראל נ' בן דוד (13.5.2018); ת"פ 19339-10-15 מדינת ישראל נ' נגוסה (10.1.2018); ת"פ (באר שבע) 48356-12-16 מדינת ישראל נ' עמר (14.9.2017).

17. מכיוון שמשקל הסם הוא נתון רלבנטי ביותר בעת קביעת מתחם העונש ההולם, מצאתי להביא גם מספר פסקי דין העוסקים בהחזקת סם מסוכן מסוג קנאביס שלא לצריכה עצמית בכמות כפולה ומכופלת ואף משולשת, בהם נקבעו מתחמי ענישה שהגבול התחתון בהם מתחיל במאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות בעוד הגבול העליון מסתיים במאסר בפועל. ראו: רע"פ 1830/16 רקיבי נ' מדינת ישראל (11.4.2016); ת"פ (רמלה) 54134-05-18 מדינת ישראל נ' לבן (9.1.2019); ת"פ (רח') 63976-07-17 מדינת ישראל נ' אבו קרינאת (15.10.2018); ת"פ (חיפה) 18436-06-16 מדינת ישראל נ' זגורי (25.4.2017); ת"פ (תל-אביב) 11845-11-16 מדינת ישראל נ' פרנקל (5.11.2018). וגם באלו ללמד על הגבול התחתון של המתחם שראוי שייקבע כאשר עסקינן במשקלים נמוכים יותר.

18. להשלמת הפרק העוסק במדיניות הענישה, אומר כי נתתי דעתי לפסיקה שהוצגה על ידי המאשימה אך לא מצאתי אותה כרלבנטית בשל שונות הנסיבות וחומרתן בהשוואה למקרה דנן. על מנת שלא להלאות, אומר בקצרה, מדובר בעניינם של נאשמים, חלקם בעלי עבר פלילי, אשר החזיקו בכמויות שונות של סמים, בעיקר חשיש (ולא קנאביס) או שהחזיקו מגוון סוגי סמים. בחלק מן המקרים, הסמים הוחבאו, והוחזקו בתוך שקיות חלוקה, כמויות גדולות (לדוגמא: פלטות חשיש), באופן המלמד על כוונה ברורה להפצה ומעורבות עמוקה ונגישות לסמים בכמויות כאלו. בחלק מן המקרים גם נלוו לעבירת ההחזקה, עבירות פליליות נוספות. ראו: רע"פ 636/21 לוי נ' מדינת ישראל

(16.2.2021); רע"פ 322/15 ג'אנח נ' מדינת ישראל (22.1.2015); ת"פ 33125-01-14 פרקליטות מחוז מרכז נ' אלטורי (27.4.2015).

19. לאור כל האמור, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים, מדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם כנע בין מאסר מותנה ועד לשנת מאסר, לצד רכיבי ענישה נוספים.

קביעת העונש בתוך המתחם

20. לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות לחומרה או לקולה המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם. לפיכך יש לקבוע את עונשו של הנאשם תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40(יא) לחוק העונשין) כדלקמן:

21. הנאשם, בחור צעיר, יליד שנת 1993, מוצאו במשפחה נורמטיבית, נשוי ואב ל-4 ילדים קטינים בגילאי שנתיים עד ארבע. הנאשם נעדר עבר פלילי. הוא השלים 8 שנות לימוד במסגרת תורנית, המשיך לימודיו בישיבה. מגיל 17 עבד בעבודות מזדמנות ובהן, עבודות בניין, שליח בשופרסל.

22. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה מבלי שגובש בין הצדדים הסדר טיעון לעניין העונש ובכך העמיד את עצמו לשבט או לחסד של בית המשפט. הודאתו חסכה זמן שיפוטי, אך חשוב מכך הודאה מלמדת על הפנמת הפסול במעשיו והבעת חרטה כנה ואמתית.

23. הנאשם נותן את הדין ולראשונה בחייו. לא מדובר במי שמנהל אורח חיים עברייני, שולי, על אף שדיווח כי בעבר עשה שימוש מזדמן בסמים, הוא לא מנהל אורח חיים התמכרותי, ולראייה הציג בדיקות שתן שערך באופן פרטי ומיוזמתו המעידות על ניקיון מסמים (נ/1).

24. התרשמתי כי הנאשם הבין את חומרת מעשיו, היטיב את דרכיו, ולא רק שהוא נמנע ממעורבות בפלילים, אלא ניכר כי הלה משקיע את מרב מאמציו במישור התעסוקתי והמשפחתי ונמסר כי מהווה את עמוד התווך במשפחה. הנאשם מבטא רצון להמשיך ולנהל אורח חיים תקין ומתפקד, ולאחרונה נקשר בחוזה באשר לעסק המשפחתי ונטל על עצמו התחייבויות כספיות. במובן זה, שליחתו של הנאשם לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות עשויה לפגוע לא רק בנאשם ובמשפחתו הגרעינית וילדיו הקטינים אלא גם במשפחתו המורחבת.

25. מכל האמור עולה כי מעורבותו של הנאשם בפלילים חריגה לאורחות חייו, ובהינתן סוג העבירה, מאפייניה והשלכותיה וכאשר לא נדרשת מעורבות טיפולית בתחום ההתמכרותי, ובהינתן לקיחת האחריות המלאה, קיומם של גורמי תמיכה, חלופ הזמן, העדר מעורבות בפעילות פורצת חוק, היותו של ההליך הפלילי מרתיע ומציב גבול, וכאשר אפשר להתרשם כי הנאשם מרכז את מרב מרצו ומאמציו בשמירה על מסגרת תעסוקתית יציבה, הרי שאפשר להעריך את רמת הסיכון להישנות עבירות בעתיד כנמוכה.

26. כל אלו מובילים אותי למסקנה כי יש לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם אותו קבעתי, שהגבול התחתון כאמור מתחיל במאסר מותנה. תוספת הרתעה תושג בחתימה על התחייבות ובסכום גבוה וכן בהטלת רכיב כלכלי. בנוסף, שקלתי האם יש מקום להטיל על הנאשם עונש חינוכי בדמות צו של"צ ואולם, לנוכח שעות העבודה המרובות של הנאשם ובהינתן הפגיעה הקשה במקור לחמו, לא מצאתי לעשות כן. עם זאת, במצב דברים זה, האיזון הראוי בין רכיבי הענישה השונים אותם קבעתי יוביל להשתת קנס על הצד הגבוה.

27. טרם סיום. כזכור, הצדדים ביקשו בעת הצגת ההסדר כי יתקבל תסקיר מטעם שירות המבחן. אך לא מצאתי, בנסיבות המקרה הפרטני, כי הדבר הכרחי או נדרש. אסביר. ככלל, הערכת הסיכון להישנות עבירות בעתיד שמורה לבית המשפט ותסקיר שירות המבחן במובן זה מהווה כלי עזר בלבד. נצרך לכך את העובדה כי שירות המבחן עמוס לעייפה, ומוגשות לבית המשפט בקשות דחיייה רבות בתיקים בהם נדרשת ומתחייבת מעורבות טיפולית, שלא כמו בעניינו. הצפי לקבלת תסקיר ראשון עומד על 10-12 חודשים, ולעיתים לצורך קבלת תסקיר שני נדרש פרק זמן נוסף של 3-4 חודשים.

28. משמעות הפנייתו של הנאשם לשירות המבחן היא גזירת דינו בחלוף כארבע שנים ממועד ביצוע העבירה ואולי אף יותר. לא אחדש דבר כשאומר כי טעמי הענישה, לרבות גמול והרתעה נחלשים, ככל שחולף זמן רב יותר מעת ביצוע העבירה ועד למועד גזר הדין. כדי שיוגשמו תכליות הענישה, באופן יעיל ואפקטיבי, נדרשת קרבה בזמן בין המעשה האסור לגמול החברתי בגינו. מכאן אני סבורה כי כאשר אפשר כבר עתה להעריך את רמת הסיכון להישנות עבירות נוספות כנמוכה לא רק שאין צורך במעורבות שירות המבחן, אלא שדחיייה לשם קבלת תסקיר מטעמם, יהא בה כדי לפגוע בעוצמתן ויעילותן של תכליות הענישה במקרה הפרטני, ועלולה לפגוע באפקטיביות ההליך הפלילי ובאמון הציבור במובן הרחב. עם זאת אבהיר, כי אין בכך להשליך על הכלל אלא שמתחייבת בחינה אינדיבידואלית של כל מקרה ומקרה על כלל נסיבותיו.

תוצאה

29. לנוכח האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות בהן הורשע;
- ב. קנס בסך 6,000 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 15.8.2022;
- לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד;
- מובהר בזאת לנאשם כי עליו לפנות למרכז לגביית קנסות על מנת לקבל לידי שוברי התשלום.
- ג. הנאשם ייתן התחייבות בסך 7,500 ₪ להימנע מעבירה בה הורשע וזאת למשך שלוש שנים מהיום. הנאשם יצהיר על התחייבותו לפני עוד היום, שאם לא כן, ירצה תקופת מאסר בת 5 ימים.
- ד. הנאשם יפסל מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש

זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים עבירות סמים לרבות נהיגה תחת השפעת סמים.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ב' סיוון תשפ"ב, 01 יוני 2022, במעמד הצדדים.